siis ta isse olli külwanud sedda umbrohho semet, mis keik poisi süddant olli ärraummistanud.

Hinrik sai wimaks wangi heidetud, egga olnud se kord peäsmisse lotust, sest temma olli röówli wisi tekäiad risunud, ja sü olli temma peäle täieste ja selgeste töeks tehtud. Moistis siis kohhus, et tedda Sibberisse surmani krono assutuste peäle piddi ärrawidama. — Südda ränga kurwastussega koormatud ja süggawaste hawatud, tulli emma wimist korda poia jure, tedda Jummalaga jätma. Emma nuttis wägga kibbedaste, käsi ringutades ja murdes, ja raudahhelatte kellin löi kolledaste temma wasto körwo. Hinrike kiwwine südda sullas nüüd kül temma sees, ja tännas ta emmat halledaste keige se eest, mis ta temmale head olli teinud ja temma pärrast kannatanud; agga ütles temma ka: Oh! emmake, sinnul on minno pattudest ja kurjest kombedest paljo süüd, et sa neid ikka püüdsid wabbandada. Sinna isse olled mind saatnud hukkatusse sisse. Polleks ma sinno suust sedda sanna kuulnud: ta on alles laps! siis ma nüüd olleksin aus mees!

Sadeti siis Hinrikit teiste kurjateggiattega Sibberisse, agga emma kurtis ärra kurwastusse pärrast, et südda sees löhkus ja temma ahhastusse pärrast peagi ärrasurri. Nenda sai üks poeg omma maalt waewa pölwe ärrawidud, ja üks raskest murrest röhhutud emma läks melehärmiga hauda,

et ta olli poia süüd se rummala ja pattuse sännaga wabbandanud: temma on alles laps!

Wata, lapsed on Jehowa pärrisossa, ihhp suggu on armo palk, ütleb p. kirri, Laul 127, 3., ning se laste armastaja Jesus pärrib neid ennesele ommaks, hüdes: Laske need lapsokessed minno jure tulla, sest nisugguste pärralt on Jummala riik. Peate neid siis ka Jummala pärrisossaks hoidma, ja temma lapsiks ning neid Jesusse rigi kölbolissiks allamiks kaswatama. Teie üllem röóm, lotus, abbi, kiitleminne nemmad on; peate neid sepärrast maast maddalast nenda walwama, öppetama, juhhatama, et neist woiksite jädawat römo tunda tassumisseks, ja toetust tännuks teie wanna ea päiwil, ning et se tootud armo palk teie ihhosoust teile kätte tulleks. Pühha kirri annab ka laste kaswatamisse pärrast kallist, tullusat öppetust. Üllem kirja maenitsus selle polest ikka se: Teie issad, ärge ärritage mitte enneste lapsi wihhale, waid kaswatage neid karristamisses ja Issanda maenitsemisses. (Ewes. 6, 4.) Kaks asja siin kästakse: teine se, et peate ommad lapsed kaswatama Issanda maenitsemisses, se on: neid, ni pea kui suggugi arrolisseks sawad, juhhatama Jummala ja Önnisteggia jure, nenda et neid öppetate Jummalat ja temma au,